

ATARÀXIA

la revista JUNY 2024

Editorial ▶▶

Som + humans

Un any més, arriba a les nostres mans l'**Ataràxia**, un espai on revivim els moments més significatius d'un curs ple d'aprenentatges, emocions i, també, transformacions importants.

El lema d'enguany, "**Som + humans**", ha impregnat cada racó del nostre centre. Durant aquest curs, hem tingut l'oportunitat de reflexionar sobre la importància de la connexió humana, la compassió, la tolerància i el respecte mutu en un món cada vegada més complex i interconnectat. Hem celebrat la diversitat que enriqueix la nostra comunitat i hem treballat per crear un espai on tothom se senti acollit, valorat i amb veu pròpia.

A l'**Ataràxia** trobareu un reflex fidel de tot el que hem viscut aquest curs. Hi descobrireu articles d'opinió, relats, poemes i reflexions... manifestacions clares de talent i creativitat inesgotable!

Un curs més aquesta revista és possible gràcies a l'equip humà que hi ha darrere i, gràcies a la Pilar, coordinadora de l'equip, pel seu treball i dedicació exemplar en la confecció de l'**Ataràxia**. I, per descomptat, gràcies a tots i totes vosaltres, lectors i lectores, per formar part d'aquesta gran comunitat educativa que és l'institut **Joan Oró**.

Aquest curs ha estat també especial per a dos dels nostres companys docents, el **Xavier Sàez** i el **Jordi Rexach**. De ben segur que la jubilació us marcarà un nou començament, ple d'oportunitats per perseguir passions, aprofundir en les relacions personals, gaudir del benestar i trobar un nou sentit a la vida.

Junts, "Som + humans" i un món millor comença aquí i ara.

Imma Romero
Directora

Sumari ▶▶

ATARÀXIA
JUNY 2024

- 02 · EDITORIAL ▶▶
- 03 · NOTÍCIES ▶▶
- 17 · CALAIX DE SASTRE ▶▶
- 18 · MIRADES ▶▶
- 20 · AVUI DESTAQUEM ▶▶
- 22 · OPINIÓ / REFLEXIONS ▶▶
- 35 · ENTREVISTA ▶▶
- 36 · JUBILACIONS ▶▶
- 38 · CERTAMEN LITERARI ▶▶
- 44 · EXTRAORDINARIS ▶▶

EDITA: INSTITUT JOAN ORÓ

AQUESTA REVISTA HA ESTAT POSSIBLE
GRÀCIES A LA COL·LABORACIÓ D'ALUMNAT,
PARES, MARES, PAS I PROFESSORAT.
DISSENY I MAQUETACIÓ: CR3ATIVA.COM
DL L 755-1992

Notícies ▶▶

ESO

▶ Sortida al camp d'aprenentatge de la Garrotxa

▶ First Lego League, concurs de robòtica internacional. Hem guanyat el premi al Disseny del Robot

› L'alumnat de 1r d'ESO gaudeix d'uns dies d'aprenentatge i coneixement en grup al Camp d'Aprenentatge de la Noguera. Descubrim més detalls dels habitants del Paleolític

› Taller de diseg sexual i relacions afectives a 2n d'ESO

› L'alumnat de 4t d'ESO de l'institut descobreix què s'amaga dins d'una empresa local, l'editorial Pagès Editors

› L'alumnat de 2n d'ESO visita la ràdio Cope dins el marc del projecte interlingüístic T'escolto en podcast

Notícies ▶▶

ESO

› Descubrim la Lleida del Barroc i visitem el Museu de Lleida

› **Viatge de final de curs de 4t d'ESO: de Lisboa a Porto! De la Torre de Belém al Pont Dom Luís I, explorant la cultura, història i paisatges de Portugal. Moments inoblidables amb la millor companyia!**

Notícies ▶▶

ESO

› L'alumnat de 3r d'ESO participa en l'intercanvi amb els centres Helmholtz-Gymnasium de Potsdam i el Gymnasium unter den Eichen de Uetze

Notícies ▶▶

ESO

▶ Hem celebrat la 8a edició del projecte interlingüístic PlanetOró

Amb la gala de lliurament dels premis cinematogràfics, acompanyats de l'actriu Jana Oliver

▶ El Biel de 2n de Batxillerat ha creat una ruta matemàtica de Lleida en el marc del seu TDR i el presenta a l'alumnat de 3r d'ESO

▶ Dinàmiques de cohesió amb l'alumnat de 1r d'ESO als Aiguamolls de Rufeà

Notícies ▶▶

ESO

› L'alumnat de 1r d'ESO ha visitat la depuradora d'aigües residuals de Lleida en el marc del Projecte Planeta Aigua

› Sortida per gaudir i reflexionar al voltant de "La vida en emergència" de Juan Zamora a la Fundació Sorigué

› Alumnat de 3r ESO visita el Parlament

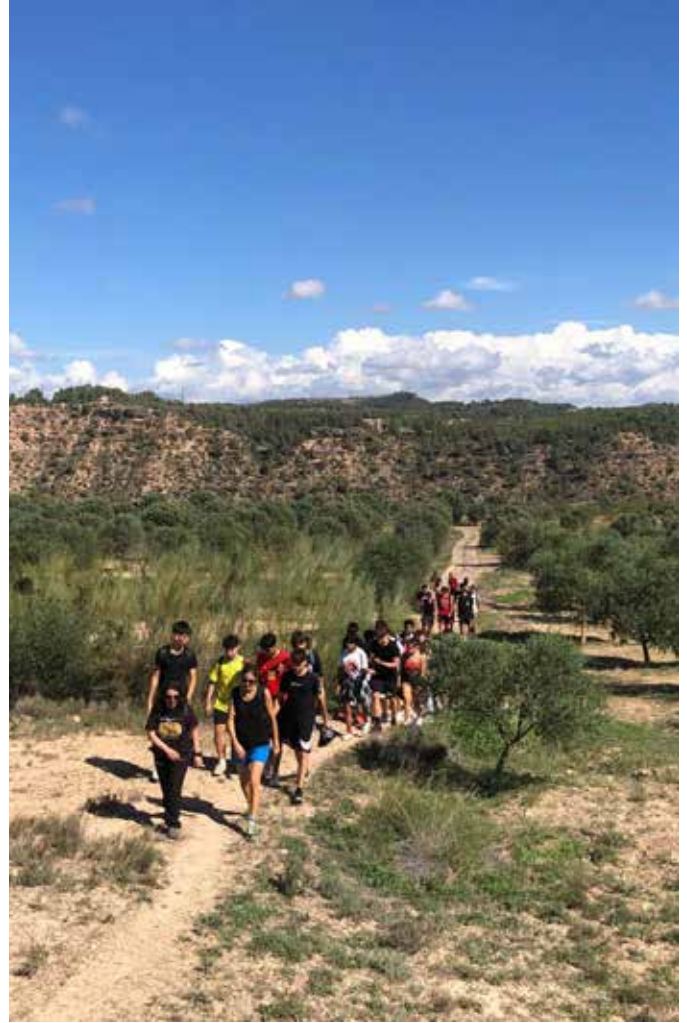
Hem anat al Parlament amb 3r de l'ESO per veure com funciona i simular ser diputats i diputades discutint els nostres programes electorals. Que complicada és la política!!! També hem gaudit del Museu del Born. Un dia ben complet.

Notícies ▶▶

ESO

► **Camp d'aprenentatge a Flix, gaudint de diferents activitats i aprenent a tope!**

Notícies ▶▶

Batxillerat

▶ 4t d'ESO i 2n de Batxillerat han participat a l'Isard Matemàtic que organitza Lleimat

▶ **Viatge de fi de curs de 1r de batxillerat**

Un passeig portugués visitant llocs emblemàtics i captivadors de Lisboa, Sintra, Cascais i Estoril. Per recordar!

▶ **Taller d'electrònica justa i sostenible organitzada per @setemcat**

▶ **Excursió a Dublín**

L'alumnat de 2n de batxillerat viatja a Dublín. Immersió lingüística i experiència inoblidable

▶ **Premis TdR**

Hem acompanyat les alumnes **Ilargi Rocamora, Júlia Llanes i Alba Sarramona** a l'acte de lliurament dels XX Premis a TdR de Batxillerat de la UDL. Enhorabona per les merescudes mencions.

▶ **L'Institut Guttman dins del Pla d'Acció Tutorial**

Notícies ▶▶

Batxillerat

› L'Olimpíada de Geografia

Juan Unai de Vega, guanyador del 3r premi en la categoria individual ▶

Organitzada pel Col·legi de Geògrafs, té com a objectiu premiar els estudiants de 2n de batxillerat que demostrin un millor coneixement dels continguts de la matèria. En la primera, la fase local, realitzada al Rectorat de la UdL, **el grup d'alumnat del Joan Oró ha quedat en segon lloc**. Enhorabona! I d'entre aquest grup, l'alumne **Juan Unai de Vega** ha obtingut el 3r premi en la categoria individual. Per tant, ha participat en la XIV Olimpíada Estatal de Geografia a Sevilla organitzada per la Universidad de Sevilla. Allí es van trobar amb una seixantena d'alumnes de tot l'estat i van conèixer durant dos dies realitzant diverses visites a la ciutat.

Tot una experiència que, segons el Juan Unai, tornaria a repetir!

› Anem al TNC a veure "Els Watson"

› 2a jornada de la paellada amb 1r i 2n de batxillerat

› Viatge a Madrid

L'alumnat de 2n de Batxillerat de les optatives d'Història de l'art i Llatí han visitat el Museu del Prado i el Museu Nacional Thyssen a Madrid

Notícies ▶▶

Cicles

▶ Al CFGM de Guia en el Medi Natural i de Temps de Lleure sempre estem fent sortides a la natura per treballar tot el que implica aquesta professió

Ara que s'apropa el final de curs i la meteorologia acostuma a acompanyar una mica més, l'alumnat del cicle es veu immers en un autèntic festival d'activitats.

▶ Jornada ZER

El dia 24 d'abril, des del cicle de grau mitjà de guia en el medi natural i temps de lleure es va desenvolupar una jornada lúdica. El monitors i monitores eren els alumnes de segon de CFGM i el destinatari, l'alumnat de la ZER l'Eral. Aquesta activitat es va desenvolupar a les localitats d'Alcanó, Alfés, Torrebesses, Sarroca i Sunyer, que formen la ZER. El professorat que va dinamitzar aquestes jornades va ser la Gemma Esteve, el Jordi Gòdia, el Jordi Freixas, el Jordi Guiteras i l'Eduard Mas

Notícies ▶▶

Cicles

► **Són moltes les activitats i dinàmiques que hem fet al nostre cicle formatiu de grau superior.**

A tall d'exemple, aquí en teniu unes quantes

L'alumnat de 2n del cicle d'ensenyament i animació socioesportiva va realitzar dins del mòdul de projectes una visita a les instal·lacions d'**Edulonia a Prades, Poblet i Vallclara** on va col·laborar en l'organització de diferents activitats (matí, tarda i nit) adreçades a grups d'escolars de primària i secundària

L'alumnat de 1r del cicle d'ensenyament i animació socioesportiva i del cicle de condicionament físic va dinamitzar el 5 d'abril a una **trobada esportiva i lúdica a Mollerussa** on van participar més de 400 alumnes de 1r d'eso de diferents centres educatius de Mollerussa.

L'alumnat de 2n de condicionament físic va participar d'un entrenament de boxa al centre **Brooklyn Fit Boxing de Lleida** on l'exalumne del mateix cicle Miguel Godoy hi treballa.

► **Un gran viatge ple de valors**

El passat mes de febrer la professora Noèlia Escuer de Cicles formatius de Grau superior, el Sergi Alba (alumne del Cicle de Condicionament Físic) i la Maria Royo (alumna del cicle d'Ensenyament i Animació Socioesportiva) van anar 10 dies a Tindouf, als campaments de refugiats sahrauís.

Van viure una experiència enriquidora plena d'emocions i sentiments, va ser un viatge amb una gran càrrega de sensibilitat.

Es van emportar moltes accions de generositat, grans valors i aprenentatges únics, però es van quedar amb una frase colpidora que els va fer reflexionar durant molts dies després d'aquesta gran vivència: "el poble sahrauí no vol perdre la dignitat, perquè és l'últim que hauria de perdre l'esser humà".

Notícies ▶▶

de tots

▶ Celebrem el Carnestoltes!

▶ Festival de Nadal

amb actuació estel·lar del professorat!

▶ Participem un any més a la copa Cangur

▶ Castanyada 2023

amb castanyes i moltes activitats!

▶ Teatre

Les élèves se sont rendus pour voir le spectacle "Les trois mousquetaires" d'Alexandre Dumas.

▶ Xerrada a les famílies

Daniel Gabarró ens comparteix idees i consells de com acompanyar els nostres fills i filles perquè siguin persones felices.

Notícies ▶▶

de tots

► Premis Agustí Ricart abril 2024

Enguany hem celebrat el XXXVIIIè Premi de creació literària Agustí Ricart, i els noms dels guanyadors han estat els següents:

Millor creació literària, categoria 1r i 2n ESO, modalitat llengua catalana

El preu de la imaginació, de l'alumna de 1r d'ESO **Martina Villar**

Millor creació literària, categoria 1r i 2n d'ESO, modalitat llengua castellana

Sauces Dorados, de l'alumna de 1r d'ESO **Nahia Nausía**

Millor creació literària, categoria 1r i 2n d'ESO, modalitat llengües estrangeres

The story of Mohamed, de l'alumne de 1r d'ESO **Sergi Huguet**

Millor creació literària, categoria 3r i 4t d'ESO, modalitat llengua catalana

A la meva estimada, de l'alumna de 1r d'ESO **Yaiza Cárdenas**

Millor creació literària, categoria 3r i 4t d'ESO, modalitat llengua castellana

Mi amigo Belial, de l'alumne de 4t d'ESO **Mateo Lorente**

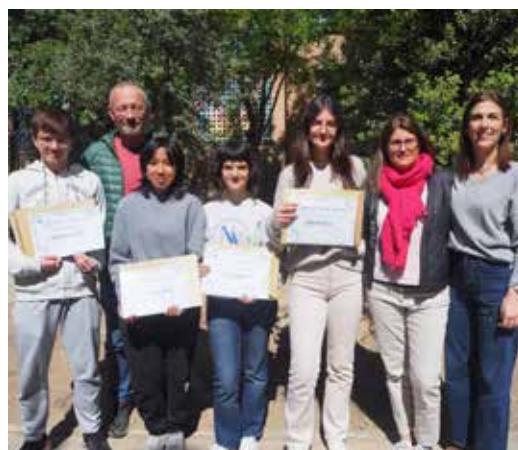
Millor creació literària, categoria 3r i 4t d'ESO, modalitat llengua estrangera

Two unlucky soldiers, de l'alumna de 3r d'ESO **Flors March**

Millor creació literària, categoria batxillerat i cicles formatius, modalitat llengua catalana

Conta la història de l'alumna de 2n de batxillerat **Edurne Ruiz Maroto**

Podeu llegir aquestes històries en l'apartat Certamen literari d'aquesta revista. Gaudiu-ne!

Notícies ▶▶

de tots

› Sant Jordi 2024

Celebrem el nostre Sant Jordi amb llibres, roses, paraules i una bona dosi d'amor.. Amb el lliurament de premis del nostre concurs literari, el mur de l'amor i el desamor, lectura expressiva de fragment literaris, venda

de roses, intercanvi de llibres, tallers de punts de llibre, de papiroflèxia, de roses de paper i de xuxes per regalar, de cal·ligrames..., tot plegat en un ambient distès i de germanor.

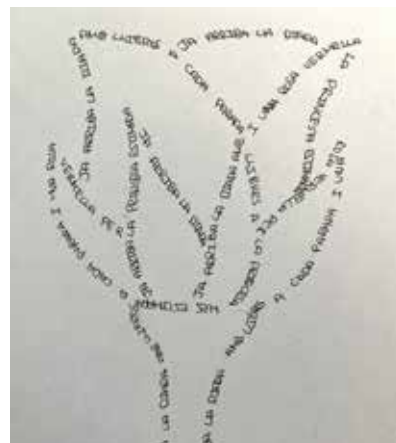
Vine a buscar la teua rosa de Sant Jordi!

A partir de les 11:15h

Carrer Major
Davant de l'oficina de turisme

Els diners recaptats es destinaran a les orles i al viatge de l'alumnat de 4t d'ESO.

Calaix de sastre ▶▶

Encetem aquest nou apartat que hem anomenat Calaix de sastre, on tot l'alumnat pot publicar allò que vulgui expressar (un dibuix, un poema, una experiència, una ressenya, una crítica cinematogràfica, etc.), més enllà del que treballem dins l'aula. Perquè en el nostre centre ens encanta sentir la veu del nostre alumnat.

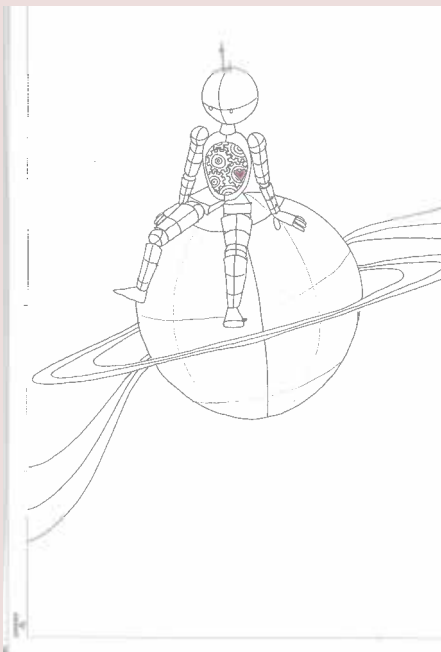

Des de l'aula d'acollida, l'alumnat expressa emocions, vivències, experiències... en català

Un gran canvi a la meva vida

Un gran canvi a la meva vida va ser mudar-me a Espanya. Jo vivia a Xile. A Xile, jo tenia a tots els meus amics i família, ara els trobo a faltar molt. Jo estudiava a la zona centre de Santiago, una mica lluny de casa meva, havia d'agafar el tren i caminar una estona, aquest recorregut el feia amb una de les meves amigues. M'agrada molt viure a Xile, hi vull tornar. Em sembla que hi podré tornar quan comenci a estudiar o de vacances. Un gran canvi va ser l'institut, jo abans anava a un institut femení, i la gent era més agradable.

Nicolás Torres
4t A

Martina Agustí
1r d'ESO

Petit poema

No tenia el valor de dir-t'ho en persona.
Per això t'ho escric millor com un petit poema:

El meu amor per tu
És infinit.

Al jardí del meu cor,
Floreix cada dia més,
L'amor per tu.

Yolibeth Molina

Arriba l'estiu, amb les seves flors.
El temps s'acaba i arriba lo bo.
Amb els arbres, decorats en verd,
que acompanyen una intensa calor.
Deixant l'institut, pels gelats.
Per gaudir i quedar-nos festejant.
Agraeixo que puguem créixer.
Com una bella ginesta,
sense mirar cap endarrere.

Paula Laukzemite
3r d'ESO A

Aquest dibuix abraça tota la barreja d'emocions i sentiments que tens durant l'adolescència. Aquests poden ser agradables i desagradables. És una explosió...! Quan quedes amb els amics, quan discuteixes amb els teus pares o el teu millor amic, quan et trenquen el cor o t'enamores, quan per fi et sents lliure després d'estar temps controlat. Tenir llibertat, estar trist, enfadat o content, quan sents tota l'adrenalina...

Nil Pastells
PDC

Mirades ▶▶

Acte de cloenda del 50è aniversari de l'institut Joan Oró

El 21 d'octubre del 2023 vam tenir la sort d'assistir a la conversa protagonitzada per una representació de persones implicades amb el centre i que van expressar anècdotes, experiències viscudes, records... del seu pas pel nostre institut: Teresa Latorre, alumna de la 1a promoció; Rosa Oliva, alumna de la 3a promoció; Antoni López, exdirector; Emma Carreras, exdirectora; Macià Pelegrí, exprofessor de cicles formatius; Irene Llobera, exalumna d'ESO i batxillerat; Oriol Martínez, exalumne de cicles formatius i coordinador d'extraescolars, i Joan Roura, conserge.

En aquest espai no podem reproduir tota la tertúlia, però sí us deixem algunes de les seves emotives paraules.

“Jo soc de les alumnes que van començar en un institut que encara no tenia nom. Jo vaig viure un institut femení, només érem noies” (Teresa)

“Jo soc de la 3a promoció i l'institut ja tenia nom.” (Rosa)

“Quan vaig arribar-hi, em va semblar com arribar a Mart; hi havia 7 COU. Aquest era l'institut dels pobles [...] Al claustre érem uns setanta professors; els claustres duraven fins que s'acabaven [...] La directiva no sabíem on ens posàvem. Érem molt joves. Imposava una mica dirigir aquella organització tan complexa [...] Una de les coses que vam aconseguir va ser canviar la calefacció. Tot era molt difícil... I l'any 96 arriba l'ESO. Van conviure-hi uns anys els dos sistemes i vam perdre alumnat

dels pobles perquè van anar construint més instituts. Recordo una direcció de gran complexitat. El meu descans diari era quan entrava a classe. No vaig voler renunciar a aquesta estona amb l'alumnat. [...] Quan vaig arribar es podia fumar a les classes, fins que es va prohibir si hi havia contacte amb l'alumnat. Fins que va arribar la traca final, es va prohibir fumar en tot l'edifici.” (Antonio)

“Porto mitja vida aquí, i una temporada amb un equip directiu. [...] Recordo que es va plantejar tancar el Joan Oró, hi havia més professorat que alumnat... I amb l'ajuda de tots, amb projectes com el WhatsApp (Wep), vam capgirar la dinàmica. Com a equip directiu vam entomar aquest moment tan complicat. Jo em sento molt afortunada i orgullosa, aquí s'ha construït molt aprenentatge i, sobretot, molts vincles, valors... Això és màgic.” (Emma)

“El Joan Oró va ser casa durant sis anys. Com a alumna, soc conscient d'aquest acompanyament, d'aquesta estima. El professorat no et coneix només com a alumna, sinó com a persona.” (Irene)

“Si hagués de triar una paraula, triaria implicació. L'any 89 vaig començar a treballar a l'FP del Joan Oró. He viscut el pas de l'educació selectiva a una educació inclusiva. I l'FP ha estat determinant en aquest pas.” (Macià)

Mirades ▶▶

“Em remonto a l'Oriol de quinze anys. Després de l'ESO, la millor decisió que podia prendre va ser fer el grau formatiu d'esports. S'hi van ajuntar dos tipus de persones: els qui descobreixen la muntanya i els qui ja la coneixien i que aleshores van començar a anar-hi amb amics. El grau mitjà i el grau superior del cicle formatiu d'esports et permet posar en pràctica allò que estudies i no tant “empollar”, i estudiar aquests cicles em van portar a continuar estudiant Educació social.” (Oriol)

“Jo vinc de pagès, jo treballava sol. Per motius diversos, vaig començar a treballar al Joan Oró. Em vaig sentir molt acollit, però una mica desbordat. Amb el pas dels dies, de trobar-me desbordat, vaig tenir la sensació d'anar de festa cada dia, amb molt bon rotllo. I ja fa vint-i-quatre anys que hi treballa; hi ha dies de tot, però amb bona voluntat tot se soluciona.” (Joan)

Si haguessis de quedar-te amb un moment del teu pas per l'institut, quin seria?

“Tot l'equip directiu parlant, decidint al despatx de direcció. Moment de compartir, d'idees, de sumar.” (Emma)

“El dia que vam rebre l'alumnat de 1r d'ESO que venien a l'institut amb dotze anys! Canalla corrent, saltant, fent l'indi... I parlo de dos moments més... La primera setmana de direcció ens tocava fer els horaris, i els

vam fer a mà, en una pissarra, amb etiquetes de colors; era molt complicat! I també recordo que va venir el Sr. Joan Oró a fer una xerrada sobre la vida extraterrestre.” (Antonio)

“Nosaltres vam ser la primera promoció que es va fer una foto de grup.” (Rosa)

“Recordo el primer dia d'institut” (Teresa)

“Una foto que jo vaig fer i em va costar molt. Última promoció de COU. Reunir-los a tots va costar moltíssim, no acabaven d'arribar mai, eren més de dos-cents alumnes...” (Macià)

“Últim any a l'institut, amb la banda de música vam representar *Happy* i vam demanar al professorat que ballés i que formessin part del vídeo.” (Irene)

“El moment de les orles, creus que tot s'ha acabat, tanques la caixa i comences una nova etapa.” (Oriol)

“Jo em quedo amb la primera hora del matí, treus l'alarma, tot l'institut està en silenci, tot està preparat perquè entri l'alumnat i tot comença de nou.” (Joan)

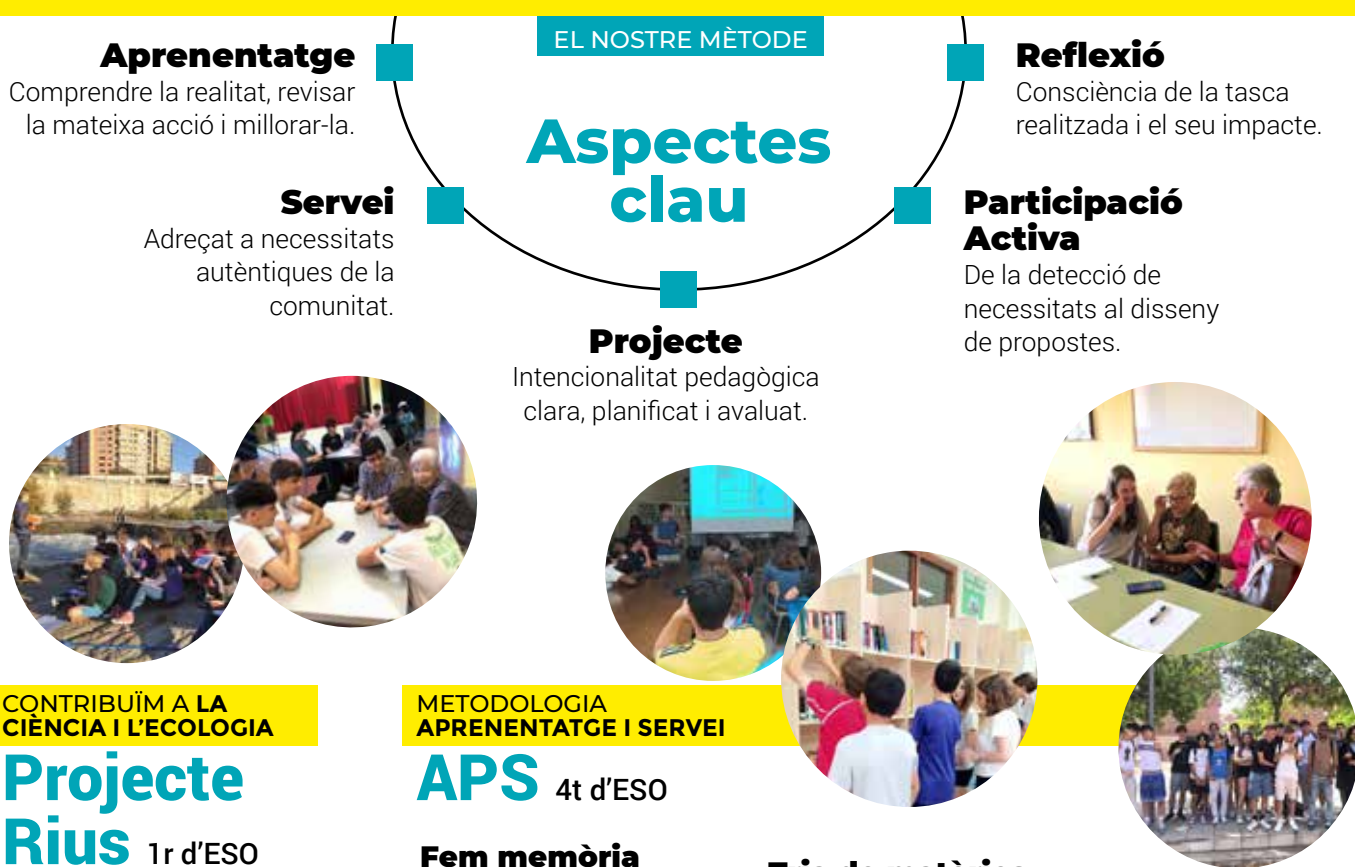
Avui destaquem

METODOLOGIA APRENTATGE I SERVEI

Un projecte educatiu d'utilitat social

“ Una ruta d'aprenentatge

Des de fa anys, l'alumnat del Joan Oró duu a terme un ventall de **proposes educatives que combinen l'aprenentatge amb el servei a la comunitat**, permetent aprendre alhora que es treballa en necessitats reals de l'entorn amb la finalitat de millorar-lo.

CONTRIBUÏM A LA CIÈNCIA I L'ECOLOGIA

Projecte Rius

1r d'ESO

Treball en xarxa amb grups de voluntaris de tota Catalunya

El 2014 adoptem un tram del **riu Segre** i des d'aleshores realitzem dues inspeccions anuals de la qualitat hidromorfològica, biològica i fisicoquímica de l'aigua.

Contribuïm en l'informe anual **RiusCat** sobre l'estat ecològic dels rius de Catalunya i es configura una valuosa base de dades històrica sobre l'evolució dels cursos fluvials.

METODOLOGIA APRENTATGE I SERVEI

APS

4t d'ESO

Fem memòria històrica
Intercanvi d'experiències i aprenentatge amb gent gran del Casal Cívic i Comunitari Lleida sobre esdeveniments històrics propers del s. XX.

Biblioteca
L'alumnat de 1r d'ESO descobreix les diferents seccions de **la biblioteca** i es potencia el seu ús.

Plogging
Disseny d'una ruta en l'entorn proper i **recollida de residus** per, després, analitzar-los i treure conclusions.

Tria de matèries optatives

Orientar l'alumnat de 3r d'ESO en la tria d'optatives de cara al curs següent.

Posem un peu a l'institut

Donar resposta als dubtes relacionats amb l'institut de l'alumnat de **6è de Primària de l'escola Francesco Tonucci** i es duen a terme alguns jocs de cohesió.

Padrins 3.0
L'alumnat ensenya a la gent gran sobre l'ús de noves tecnologies, com ara tractament d'imatges, correu electrònic...

Preparem les orles
L'alumnat rep un encàrrec centrat en l'**organització de les orles de final** d'etapa.

obrim camins, generem oportunitats

PROJECTE DE **SERVEI COMUNITARI**

Mou-te i fes salut

CICLES FORMATIUS

1 CFGS Ensenyament i Animació Socioesportiva

2 CFGS Condicionament Físic

3 CFGM Guia en el Medi Natural i de Temps de Lleure

1 **Allem-Aspros**

Trobada al Club Tennis Urgell.
Dinamitzem les diferents estacions d'habilitats plantejades i fem d'àrbitres diversos partits.

1 2 **Mollerussa**

Trobada esportiva amb més de 400 participants i la col·laboració del Consell Comarcal.

1 **Aspros**

Intercanvis d'Activitats Físiques i Esportives al nostre Institut amb la fundació Aspros durant 9 setmanes, en les quals hem gaudit fent activitat física.

3 **ZER L'Eral**

Jornada lúdica amb l'alumnat de la ZER L'Eral a les localitats d'Alcanó, Alfés, Torrebesses, Sarroca i Sunyer.

3 **Voluntariats**

Tasques d'organització i control en esdeveniments en l'entorn natural tant a Lleida com en poblacions del seu voltant: caminades, pedalades, curses... Fins a un total de vint activitats organitzades per diverses entitats durant el curs.

1 **ZER Segrià**

Trobada esportiva per a 80 nens i nenes de diferents ZER del Segrià. Les propostes esportives van ser: datchball, pickleball, voleibol, pitxi i bitlles.

2 **Caminades saludables**

Col·laboració en les *Rutes Saludables* impulsades per l'entitat *La Descomunal* en la Zona9 amb activitats dirigides com la Zumba.

Opinió ▶▶

» Projectes 1r d'ESO

Un any més l'alumnat de 1r d'ESO s'endinsa en els projectes que compartim les matèries de **Biologia, Ciències Socials i Tecnologia**. Unes alumnes ens expliquen quin és el projecte que més els ha agradat fins ara.

A walk through history

A nosaltres ens ha agradat molt aquest projecte. El que més ens ha agradat ha estat fer el producte final, en el qual havíem de fer un joc de taula relacionat amb l'Antic Egipte, l'Antiga Grècia, l'Antiga Roma o de les tres civilitzacions. El dia de la presentació va ser molt guai, ja que, després d'explicar els jocs, vam jugar als que vam voler, tots els jocs van ser molt divertits. Una altra cosa que ens va agradar va ser com vam treballar les civilitzacions d'Egipte i Grècia, perquè va ser a través de jocs.

Marina Vilalta i Bruna Bonavita
1r d'ESO

Missió univers

En aquest projecte Missió Univers, l'alumnat de 1r d'ESO treballem coneixements relacionats amb la nostra galàxia, també coneixem l'home que posa nom al nostre institut (Joan Oró i Florensa), el nostre entorn fora de la nostra galàxia (l'univers) i finalment treballem les constel·lacions. Per mi aquest projecte és el projecte més interessant que hem fet en aquest primer curs de se-

cundària. Et resol molts dubtes i et quedes amb les ganes de saber molt més enllà del que t'expliquen perquè aquest projecte enganxa moltíssim. És una fantasia, els treballs que fem són molt bonics, i el projecte és molt interessant.

Martina Rives
1r d'ESO

Reflexions ▶▶

» Porta oberta al SIEI

Treballar en entorns diversos ens aporta sensacions, experiències i aprenentatges nous, cosa que possibilita a l'alumnat compartir criteris i emocions en un entorn diferent al quotidià. Obrir l'aula al món és motivador i permet interactuar l'alumnat i professorat d'una forma diferent.

Aquest curs, a l'aula SIEI hem fet activitats dins de l'aula ordinària, altres a la nostra aula i algunes fora de l'institut. En aquest article, us n'explicarem tres de les dinàmiques que hem fet a fora del centre: L'exposició "miralls", l'activitat de les postals viatgeres i el taller a l'IFE de l'Escola d'Hoteleria i Turisme de Lleida.

Al primer trimestre, vam veure l'exposició "Miralls: dins i fora de la realitat", una exposició feta conjuntament amb el MNAC (Museu de les matemàtiques de Catalunya) per aprendre a partir de l'experiència, de la manipulació i de l'exposició a la màgia dels miralls. L'exposició era interactiva i vam observar imatges produïdes per la combinació de miralls i els reflexos dels nostres cossos. Va ser per a tots nosaltres molt divertit el fet de veure com, a través dels miralls, el nostre reflex es repetia, es feia petit, gran i fins i tot s'invertia. Una manera molt vivencial per plantejar-nos i descobrir alguns aspectes matemàtics com els efectes multiplicatius.

La segona activitat ens porta al març i s'inscriu dins la setmana de l'FP de Lleida; es tracta del taller i xerrada a l'IFE d'Hoteleria a l'escola d'Hoteleria i Turisme de Lleida. Aquesta és una visita que ja vam fer el curs passat i ens va agradar molt. Ens van explicar qüestions del món de l'hoteleria. També vam participar en tallers d'elaboració de còctels, pizzas, plats amb xocolata... i, per últim, ens vam menjar i beure tot allò que vam preparar. Una visita completa!

I per acabar, us explicarem un petit projecte que encara està en procés. Treballar l'escriptura i la lectura és una prioritat amb l'alumnat i contextualitzar-la dins de la realitat és més motivador per a ells; per això

vam decidir que calia trobar uns companys amb qui escriure'ns. Després de parlar amb professorat de l'Ins. Seròs, vam acordar que el nostre alumnat s'escriuria unes postals. Començàvem nosaltres: calia triar imatges de Lleida, dissenyar una postal i escriure un text. Quina intriga i emoció esperar la resposta! Finalment, aquesta va arribar i la vam llegir amb molt interès. Però això no és tot, aquest maig ens veurem. Anirem a Seròs i coneixerem els nous companys d'aquest poble.

Com podeu veure, ens agrada estar actius i combinar les classes del centre amb les possibilitats que ens ofereix la nostra ciutat, amb exposicions i tallers pedagògics en altres instituts i l'intercanvi comunicatiu amb alumnat d'un altre centre. En definitiva, es tracta de convertir tot el que ens envolta en oportunitat d'aprenentatge i experiència per compartir.

Opinió ▶▶

» PlanetOró

La cooperación es esencial

Años atrás en las escuelas e institutos cada alumno tenía que hacer su trabajo de forma individual, tratando de llegar todo el mundo al mismo nivel. Sin embargo, la cooperación está llegando a las aulas y puede favorecer en cualquier proceso de aprendizaje.

El Proyecto Planetoró es un proyecto llevado a cabo en el Institut Joan Oró en el que se trabaja cooperativamente. Consiste en la creación de un cortometraje en el que hay que integrar las tres lenguas que se aprenden en este instituto: catalán, castellano e inglés.

El trabajo en grupo dentro del Proyecto Planetoró demuestra sus beneficios porque nosotros, los alumnos, nos hemos podido ayudar mutuamente y aprender los unos de los otros. Concretamente, para integrar las 3 lenguas en el proyecto, la cooperación ha sido fundamental para mejorar en el idioma que a unos se nos podía dar mejor que a otros.

Cooperar a través del uso de distintos cargos rotativos es muy favorable a la hora de poder organizarnos y gestionar el trabajo.

Además también nos da confianza entre todo el grupo ya que todos tenemos nuestros objetivos y tareas.

Por otra parte, el uso de técnicas creativas para la generación de ideas ha sido un proceso primero individual y luego grupal que nos ha dado como resultado una idea cooperativa, ya que está formada por cada una de las partes.

Finalmente, el producto final ha sido un cortometraje donde se puede ver cada uno de los esfuerzos y resultados de este proyecto cooperativo.

En conclusión el Proyecto Planetoró es un buen ejemplo de todas las posibilidades y beneficios que podemos obtener mediante el trabajo cooperativo, por lo que deberíamos usarlo más veces.

**Eric Mateu Lliberato
Pol Elias Pérez**

Reflexions ▶▶

» Visitem el museu Thyssen i el Prado

El passat 19 de març l'alumnat de l'optativa d'Història de l'art i de l'optativa de Llatí de 2n de batxillerat va visitar el Museu Thyssen i el Museu el Prado a Madrid. En un matí i part de la tarda vam recórrer dos mil anys d'història a través de l'art, des del Diadumen de Policlet o l'August togat, El jardí de les delícies de El Bosco, Les Menines de Velázquez, Les 3 gràcies de Rubens, Els afusellaments del 3 de Maig de 1808 de Goya o les avantguardes amb Picasso, Dalí, Mondrian, Rothko i un llarg etcètera.

Dues de les alumnes que van gaudir d'aquesta visita ens ho expliquen tot seguit.

La sortida a Madrid ens va permetre posar cara i ulls a algunes de les obres que havíem estudiat i així poder-les gaudir en persona. També vam poder endinsar-nos al món de les avantguardes, ja que ben aviat les començaríem a estudiar.

A més a més, no tot va ser aprenentatge perquè vam poder disfrutar de la ciutat. Vam visitar diferents monuments emblemàtics de Madrid City (la plaça de la Puerta del Sol ens va encantar) i fins i tot hi va haver temps per anar de compres.

Mirant enrere i tenint en compte que 2n de Batxillerat no et deixa temps per tenir dies de descans, fent aquesta sortida vam sentir que desconnectàvem i totes les nostres preocupacions acadèmiques van desaparèixer durant unes hores.

Ens emportem molts moments de riure fins no parar juntament amb experiències i anècdotes divertides, com el fet que quasi perdem el tren. Vam arribar a pujar tots al tren pels pèls!

En resum, va ser un dia de desconexió, aprenentatge i disbauxa amb els companys de l'assignatura d'història de l'art i de Llatí que es va agrair moltíssim, pel fet que necessitàvem un dia tan maco com aquell.

Carla Bros i Berta Pena
2n de batxillerat

La Mariona i la Magda van saber organitzar el dia molt productivament. Ens vam despertar a les 5 per agafar el tren aviat i així aprofitar el dia. Vam poder veure una obra de les més importants que tenim a l'estat, com és el 3 de maig de Goya, que, a més, entra a la selectivitat. També vam poder descobrir en primera persona els quadres de l'època de les avantguardes, així com altres quadres de molts artistes que estudiem per a les PAU i són rellevants per a la nostra cultura, com ho són Dalí, Van Gogh, Duchamp, Pollock... A més a més, vam gaudir de la ciutat, que per molts de nosaltres era la primera vegada.

Va ser un viatge educatiu i alhora emocionant. Em costarà d'oblidar el moment en què vam entrar al tren corrents menys de 5 minuts abans que arranqués, corrent d'un lloc a l'altre, perduts per Atocha. Definitivament caldria repetir-lo l'any que ve!

Marc Pijuan
2n de batxillerat

Opinió ▶▶

» Sortida al Parlament

En relació amb el projecte "Yes, We Can" que estàvem treballant des de la matèria de Ciències Socials, l'alumnat de 3r d'ESO A i B vam fer una sortida a Barcelona per visitar el Parlament i també conèixer alguns indrets amb molta història de la ciutat.

La sortida va constar de dues parts. En la primera, l'alumnat va visitar el parc de la Ciutadella, allí vam treballar, mitjançant un dossier, la Guerra de la Successió, aprofitant que estàvem a prop d'alguns dels llocs que van ser marcats pels esdeveniments d'aquesta guerra.

Després, vam visitar el Parlament de Catalunya i vam fer el taller "SOC DIPUTAT/ SOC DIPUTADA". Amb un breu repàs de com funciona el sufragi, l'alumnat, ara amb paper de "diputats", vam fer un debat sobre diverses propostes que prèviament havíem preparat a classe en diferents grups de famílies ideològiques -ecologia, tradició, llibertat i compromís-. Al final del debat, es va fer una votació i d'aquí va sortir el grup guanyador. Vam escollir un de nosaltres com a president i vam iniciar el procés per a formar un nou govern.

A més a més, vam poder entrar en un ple en directe i veure els diputats i diputades asseguts al seu escó. I, curiosament, estaven parlant d'un tema que nosaltres també vam incloure al nostre programa electoral i que havíem treballat al debat previ: com fer front a la sequera.

Per acabar l'excursió, tot l'alumnat vam visitar el barri de la Ribera, vam fer un passeig pel mercat del Born i pel Fossar de les Moreres, una plaça que era l'antic cementiri de l'església i que es va convertir en fossa comuna dels homes i les dones que van morir en defensa de la ciutat.

En general, aquesta excursió va ser una experiència positiva, una sortida que va combinar temps de lleure i aprenentatges a parts iguals. Molt recomanable!

Noa Amapola de Vega Romero
3r d'ESO

El passat 21 de febrer l'alumnat de 3r de l'ESO va fer el taller "Sóc diputat" al Parlament de Catalunya amb motiu del projecte de Ciències Socials i Visual i plàstica "Yes, we can". En aquest taller, nois i noies va poder experimentar la tasca que realitzen les diputades i els diputats al Parlament i la difícil tasca de posar-se d'acord entre grups parlamentaris.

També vam poder gaudir d'una visita guiada al Parc de la Ciutadella, antiga fortificació construïda a finals de l'Edat Moderna, període que hem estudiat aquest curs. La visita va continuar amb un itinerari guiat també pel barri del Born i la Ribera, on vam poder visitar el Centre de Cultura i Memòria del Born que mostra la Barcelona del 1700 i els fets de 1714 en el context de la Guerra de Successió.

Així ens ho expliquen els mateixos alumnes:

El dia 21 de febrer, els alumnes de 3r vam fer una sortida al parlament de Catalunya en relació amb el projecte de socials que estàvem fent: Yes, We can.

La sortida tenia la finalitat de fer diverses activitats, com ara formar un grup parlamentari i imitar unes eleccions, així com admirar algunes parts de Barcelona relacionades amb el projecte, com el parc de la Ciutadella, en el qual vam fer una gimcana per saber més de la seva història, també vam tenir l'oportunitat de visitar el mercat del Born, i també vam observar la flama que provenia del fossar de les Moreres.

Aquesta sortida ens va ajudar a entendre, d'una manera més propera, com funciona el parlament de Catalunya, i també vam poder aprendre nous indrets, com el memorial a les morts produïdes per la guerra de Successió de l'any 1714.

Tot plegat va ser molt profitós i interessant!

Dídac Català & Guillem Sirera
3r d'ESO

Reflexions ▶▶

» Sortida ECCIT 1r batx

En el marc de la matèria de Comunicació audiovisual de 1r de Batxillerat, cada trimestre hem fet una visita a l'ECCIT (Escola Catalana de Cinema i Televisió) de la mà del seu director David Casals-Roma. L'alumnat ha conegut les instal·lacions del centre i ha vist les diferents sales d'enregistrament i muntatge. Alhora, ha pogut fer una petita activitat pràctica. Seguidament, alguns dels alumnes ens expliquen la seva experiència:

Per a posar en pràctica alguns dels coneixements apresos a classe, vam fer una excursió a l'ECCIT. Va ser una magnífica experiència on vam poder presenciar com són algunes sales de gravació, com per exemple la sala del cromà, o com és el procés d'edició de color d'un vídeo, així com aprendre com s'utilitzaven alguns materials de gravació com la càmera o l'equip de so, en quin moment i com fer servir la claqueta de cine, etc. Tot plegat, creant un producte audiovisual entre tots i passant un matí productiu i agradable.

Eduarne Ruiz

L'excursió a l'ECCIT va ser molt interessant perquè vam aprendre moltes coses noves del que hi ha darrere de la pantalla gran, ja que vam veure platós, sales de gravació, sales d'edició, etc. La visita va estar bé i alhora dinàmica, ja que, al final d'aquesta, vam gravar una escena on tots teníem un rol: càmeres, actors, tècnics de so, els directors, entre d'altres. La valoració que en trec és que vam aprendre moltes coses sobre el cinema, les sèries, els curts... I a la vegada vam fer-ho d'una forma diferent, dinàmica i divertida

Martí Mestres

La sortida m'ha semblat molt divertida i instructiva, ens ha ensenyat una mica com és el món del cinema i de la televisió, també m'ha sorprès saber que hi ha una escola de cinema a Lleida. M'ha agradat molt el recorregut i les explicacions eren molt interessants. També m'ha agradat molt la part pràctica, ha sigut molt divertida. En resum, una bona experiència que m'agradaria repetir algun altre dia.

Emma Aguado

» Reptes científics 1r bat

Voleu saber com funcionen les cremes solars i quins són els ingredients que ens protegeixen del Sol? Llegiu aquest estudi que han fet tres alumnes de 1r de batxillerat dins el marc del projecte Be SunSmart de l'assignatura optativa Reptes Científics. A més a més, l'alumnat ha creat la seva pròpia crema solar i ha dissenyat una campanya de conscienciació.

Pots veure'l aquí: <https://tuit.cat/308RA>

Opinió ▶▶

» Filosofia

Aquest curs hem promogut/ampliat l'educació filosòfica a batxillerat a partir de la pregunta proposada per l'Olimpiada de Filosofia de Catalunya: Què és l'oci?

Què és l'oci?

L'alumnat ha pogut participar-hi amb dissertacions, fotofilosofies i còmics, els quals, a més, els han permès augmentar la nota final de curs (passaport plus).

Aquests són alguns dels resultats:

Existeix una ètica dins l'oci? Establim uns límits ètics o justifiquem la manca de moralitat en base el nostre desig personal? És la responsabilitat ètica dins de l'oci un element essencial o adicional?

La paraula oci és els temps lliure o de descansar d'allò que fem habitualment. Inclou un ventall d'activitats de tots els àmbits. Amb el món consumista en què vivim, anar de compres s'ha tornat un fet més aviat lúdic que necessari. Comprar productes i sobretot roba és considerat de les activitats més comunes d'oci entre la població. Però realment sabem tot el que això comporta socialment? Com afecta als països tercermundistes, que són els productors i exportadors d'aquests productes? Ens importen les conseqüències d'aquest consumisme massiu que amaguem sota la màscara d'oci?

Júlia Ibars
2n de batxillerat

El mal tractament del nostre antic aliat: l'oci

Oci, segons el diccionari procedent del llatí ocium significa inactivitat. Però a la pràctica s'utilitza com a sinònim imperfecte de la paraula "lleure" referint-se al temps lliure de què hom disposa i a les activitats que s'hi desenvolupen no relacionades amb la feina o les ocupacions normals. Un espai que va aparèixer per a la majoria de la població seguint la revolució industrial i la més tardana jornada de 8 hores; el moment, on les necessitats primàries van deixar d'ésser el focus dels esforços de la humanitat. Un espai on els humans han satisfet l'última de les necessitats fonamentals segons Maslow i la seva piràmide: l'autorealització. Per desgràcia, sembla que el concepte d'oci està sent malinterpretat per la societat d'avui en dia a causa d'uns pocs aprofitats, i, tot i l'increment de la seva presència en les nostres vides, els índexs de felicitat no segueixen aquest augment.

Com afirma Carmen Baños en les seves conferències, existeixen dues cares diferents de l'oci. Quan les activitats desenvolupades en el temps lliure tenen com a propòsit sentir-se viu i créixer personalment es tracta d'un oci positiu. En aquest, desconnectem del frenètic ritme de vida i recuperem energies per tornar amb més força. Un moment on deixem de valorar el pes en or de cada àtom de temps i la nostra ment es guareix. Per altra banda, no tan lluny com semblaria, hi ha l'oci negatiu, arrelat a la nostra persecució del plaer immediat i l'addicció d'avui a la gratificació instantània. Les activitats que s'hi realitzen, lluny de guarir, provoquen un pic momentani de gratificació que ens deixa buits quan desapareix.

Evidència de la malinterpretació de l'oci actualment en boga és que per molt que el busquem i l'aconsegüim, aquest no

ens dona els beneficis de l'oci positiu. Com a prova d'això, la paradoxa d'Easterlin ha comprovat a base de dades empíriques que els països on les necessitats bàsiques estan cobertes i gaudeixen d'un augment del seu benestar social més alts no corresponen a un augment de la felicitat. Si això fos cert, perquè recentment hi ha tants casos de pobra salut mental i suïcidis en el primer món?

Què ha canviat? Amb l'entrada del segle XXI i internet el virtuosisme en la societat s'ha assentat en el materialisme i la popularitat entre el ramat, i aprofitant aquesta situació uns pocs han aprofitat aquesta necessitat d'oci i autorealització i l'han convertit en una granja de diners. Això, juntament amb una decadència dels valors de la raça humana ha provocat que cada vegada sigui més difícil la troballa de l'oci positiu i guaridor.

Finalitzant, una solució per aquesta dissolució del concepte d'oci pot ser trobada en les paraules d'Aristòtil recollides en l'obra Ètica a Nicómaco equivalents a l'expressió llatina Aurea mediocritas. Aquesta teoria afirma que la virtut està present en el punt mig entre l'escassetat i l'excés i que aquesta porta al fi últim que és la felicitat. Està clar que la societat s'ha desviat molt d'aquest punt mig i podria ser una causa d'aquesta decadència. En aquest cas, part de la solució passaria per posar fre a l'excés d'oci negatiu i tornar a aprofitar els beneficis d'un oci beneficiós per l'ànima; per definició, sempre controlat.

Miquel Víctor
4t d'ESO

Reflexions ▶▶

"L'oci no és només descans, és l'oportunitat de connectar amb les nostres passions més valuoses i revitalitzar l'esperit del nostre interior".

Aina Tamarit
2n de batxillerat

És possible que el temps d'oci serveixi com una expressió de la nostra llibertat individual, o, actuï com una forma camuflada de conformitat amb les expectatives socials imposades sobre nosaltres?

M'he plantejat aquesta pregunta: "és possible que el temps d'oci serveixi com una expressió de la nostra llibertat individual, o, actuï com una forma camuflada de conformitat amb les expectatives socials imposades sobre nosaltres?" perquè constantment, en el meu dia a dia, em plantejo per quin motiu les persones troben la necessitat de gaudir d'allò que és agradable i tranquil, és a dir, l'oci.

D'una banda, es pot veure el temps d'oci com una expressió de la nostra llibertat individual, ja que la capacitat de gaudir dels moments feliços de la vida pot ser vista com una elecció personal, i el temps d'oci et dona aquesta possibilitat de poder gaudir de la llibertat de manera plena. En aquestes situacions, es pot escollir com utilitzar el nostre temps sense impediments externs, és a dir, nosaltres escollim que fem amb el nostre propi temps.

D'altra banda, es pot veure el temps d'oci com una forma de conformitat amb les expectatives de la societat, ja que la cerca de plaer i comoditat pot ser influenciada per les pressions socials i culturals que ens poden portar a adoptar comportaments o activitats determinades. Tot i que se suposa que estem lliures en el nostre temps lliure, podem estar conformant-nos de manera indirecta amb les expectatives socials en lloc de seguir els nostres instints, desitjos o la nostra voluntat. Llavors es podria dir que vegades fins i tot les nostres eleccions pròpies durant el nostre temps lliure poden ser condicionades pel simple fet de voler estar socialment acceptades o ben vistes.

Raquel Vico
2n de batxillerat

L'oci és riure, plorar, aprendre, compartir, estimar, jugar, fer esport, fer cultura, fer poble. Una activitat social per entretenir-se gràcies a un mateix o per una altra persona. És desconnectar i alhora connectar en allò que et fa sentir descansat i relaxat. Una de les millors eines que té la gent és el control de les seves accions, i l'oci et permet fer això, controlar el què vols fer i com ho vols fer. No hi ha ningú que et digui així així o això "aixà".

Ho modeles a la teva manera. Com a norma general la gent diria que l'oci és distreure's i no pensar en res més. Va molt més enllà. Deixes de pensar en les coses que et preocupen i penses en aquelles realitats que et fan feliç i t'agraden de veritat, que disfrutes d'aquestes coses. En conclusió, diria que l'oci és una activitat social per poder gaudir de tot allò extern a la rutina, a la feina i a les preocupacions.

Biel Costa
2n Batxillerat A

Júlia Farré
2n de batxillerat

Opinió ▶▶

SSSHH... Silenci

SILENCIS és un projecte de centre que ja té uns quants anys de volada i que reivindica un bé tan escàs en el món sorollós i trepidant en què vivim com és el silenci. Tan escàs i tan necessari, ja que el silenci és una font de connexió amb nosaltres mateixos, amb els altres i amb el nostre entorn i és a la base de tot acte creatiu.

És un luxe aturar-nos durant vint minuts i parar la voràgine de les classes i de les obligacions per regalar-nos un espai de qualitat. I ho fem de dues maneres: a través de la lectura i de l'atenció plena, dos espais de seguretat que l'alumnat necessita més que mai. La lectura ens proporciona el refugi interior de la ficció, de la creació de mons interiors, de la creativitat i de la imaginació. L'atenció plena, un entrenament per a la calma, per saber estar en l'aquí i en l'ara, per habitar el nostre cos, la nostra ment i les nostres emocions.

En un món on sembla que estem més connectats que mai a través de les xarxes socials i de les tecnologies, estem cada cop més desconnectats de la nostra naturalesa més essencial, del nostre cos, de qui som, dels altres, de la natura... La meditació, però, ens retorna al nostre centre. En un moment en què el món gira tan ràpidament, no sabem si cap a la deriva, si ens quedem a la superfície, és molt fàcil sortir-ne projectats... Però si habitem el nostre cos, encara que hi hagi tempesta a la superfície del mar, el fons està en calma.

L'atenció plena no posa el focus ni en el fer ni en el tenir, sinó en el ser. No cal fer res, perquè accepta el que hi ha en aquest moment tal com és, sense judici. En una societat on se'ns demana que produïm i consumim tothora, això és revolucionari!

Ningú ha dit que fos fàcil. Trobarem resistències, ens posarem mil excuses abans de seure a fer la pràctica, però val la pena provar-ho. El mateix alumnat reconeix les dificultats que té, sobretot al principi: el neguit incontrolable, reconèixer aquella emoció amagada

i que ens fa por descobrir, atrevir-se a sondejar la foscor... Però, com diu el poeta sufí Rumi, "els viatgers nocturns venen plens de llum". Gran part de l'alumnat valora molt positivament els efectes que la pràctica de l'atenció plena o de la lectura silenciosa té en el seu benestar.

La bona notícia és que la calma i el benestar es poden entrenar. I que uns pocs mesos de pràctica tenen fins i tot la capacitat de modificar el nostre cervell i de millorar la nostra vida. Hi ha moltes evidències científiques dels beneficis de l'atenció plena i no entrarem aquí a enumerar-les. Sí us confessarem, però, que en un moment difícil de la vida, la meditació ens va ajudar a sostenir-nos i a sostenir la gent que estimem.

Som docents que treballem amb adolescents, una etapa tan apassionant com complicada. No és fàcil per a ells enfrontar-se a tants canvis. I en ocasions, ni a nosaltres ens ho resulta tampoc quan ens enfrontem amb les seves actituds. L'atenció plena pot oferir-nos i oferir al nostre alumnat eines per gestionar i transitar aquest mar de confusió i de dubtes que és de vegades l'adolescència.

Alguns dels àmbits importants en què incideix l'atenció plena són:

La salut, amb la prevenció de l'estrès, l'ansietat.

Les emocions: en reconèixer-les i saber gestionar-les adequadament.

La convivència i el respecte: amb l'autoconeixement, la pràctica de la compassió cap a un mateix i cap als altres...

L'ensenyament i l'aprenentatge: potenciant el silenci, la concentració...

Per tot plegat, veiem la necessitat d'explicar-vos el projecte Silenci, un projecte de centre pioner a l'ensenyament públic a la secundària a Catalunya.

Comissió de Silenci

Reflexions ▶▶

Extraescolars

Dinamització en hora d'esbarjo

Aquest curs s'ha engegat un projecte de dinamització durant les hores d'esbarjo per a l'alumnat d'ESO, a càrrec de l'alumnat del grau mitjà del centre (CFGM de guia de medi natural i de temps de lleure).

Durant els mesos d'octubre a febrer s'han realitzat una sèrie d'activitats basades en jocs tradicionals i populars, que parelles d'alumnes del CFGM han proposat a tot aquell alumnat que s'ha apropat a la zona habilitada al respecte (a tocar del cercle socràtic de la zona enjardinada).

Primer es va fer una campanya de difusió entre tot l'alumnat de l'ESO. La esposta majoritària va ser, sobretot, per part d'alumnat de 1r cicle, sobretot 1r d'ESO, i majoritàriament nois. Van arribar a ser fins a una vintena els dies de més participació i una mitjana d'una dotzena de manera habitual.

Quins jocs hem proposat? Jocs com ara les bitlles catalanes o la petanca, combinats amb d'altres més moderns, com per exemple l'spikeball (joc que té com a objectiu fer rebotar una pilota en un trampolí rodó).

Els objectius eren aconseguir que la pràctica ludicoesportiva els ajudés a passar-s'ho bé i poder fer noves amistats amb companys del centre, alhora que animar l'alumnat a gaudir de l'espai exterior a les hores d'esbarjo.

Eduard Mas
Albert Ballepí

Sortida IESSO

El 24 d'abril passat, l'alumnat de la matèria de Mòn clàssic de 4t d'ESO va participar al *Congressus Discipulorum Lingua Latinae*, un dia d'activitats per a l'alumnat de llatí i cultura clàssica de diferents instituts de la província.

Els alumnes diuen...

Després de tractar a classe alguns temes de cultura i civilització romana, hem pogut fer uns quants tallers i activitats que ens feien veure més a prop aquests coneixements.

Per exemple, hem confeccionat una bulla, una espècie d'amulet que els nens i nenes romans portaven tota la seva infància. Per a alguns de nosaltres va ser el primer cop que agafàvem una agulla i cosíem... També hem après com escrivien els romans, amb els calami (unes canyes punxegudes) i tinta sobre uns papirs. Alguns de nosaltres ens hem posat la roba de soldats romans, déu n'hi do com pesava! I també hem elaborat uns ungüents com ho feien els antics romans.

A part d'aquests tallers, hem realitzat una gimcana pel recinte arqueològic juntament amb altres alumnes dels instituts de Lleida; i a la tarda, hem vist una obra de teatre sobre com era la vida en una casa senyorial romana.

Hem après molt i de manera lúdica d'aquesta jornada, posant en pràctica alguns dels continguts treballats a classe.

Opinió ▶▶

On va au théâtre!

Les trois mousquetaires!
Voilà le titre de la pièce de théâtre que tous les élèves qui étudient le français dans notre lycée sont allés voir le mois de mars.

Comme toujours, nous avons aimé l'activité. Voire adoré ! Mais cette année, en plus, on s'est rendu compte qu'on avait compris beaucoup mieux et nous en sommes fiers. En plus, participer à des activités en langue française hors du lycée devient l'apprentissage plus motivant et nous change l'esprit.

Élèves de FLE 1ère année BATX / Alumnes de 1^r de BATX de l'optativa de francès segona llengua estrangera.

Séjour linguistique 2024

La deuxième semaine du mois de mai, nous sommes partis en France. Nous nous sommes levés hyper tôt pour arriver à Carcassonne à 11 heures. Il pleuvait beaucoup mais cela n'a pas empêché de suivre la visite guidée et faire la croisière sur le Canal du Midi.

Une fois à Toulouse, on s'est installés à l'hôtel et on est allés dîner. Super bon !

La Cité de l'Espace ? Intéressant et l'expérience LunExplorer, top !

On était très fatigués...et Le train touristique nous a permis de voir la ville et nous reposer au même

temps ! Merci !!!

Le dernier jour on a profité pour connaître Le Manège et Le Minotaure de la Halle de la Machine, super cool ! On a adoré ! Pour certains, la meilleure expérience de tout le voyage.

Le musée Aéroscopia ? Plein d'avions anciens et très modernes... Et du ciel on est descendu à la Terre. Bon, sous terre. Parce qu'on a visité La Rivière souterraine de Labouiche. Très différent, super beau, ... et la glace ? Dé-li-cieu-se.

On part à nouveau ?...

Élèves de FLE 2ème et 3ème année ESO / Alumnes de 2ⁿi i 3rd'ESO de l'optativa de francès segona llengua estrangera.

Reflexions ▶▶

Fête de la Francophonie

Bonjour ! Nous sommes les élèves de la première année ESO. C'était notre première fête de la Francophonie. On avait peur de ne pas comprendre mais nous nous sommes bien amusés. On a fait des gymkhanas, on a dansé, on a fait des kahoots, on a mangé des crêpes. On a vu le film "La vache"... Merci à nos copains de la 4ème année qui ont participé dans l'organisation !!! Ils nous ont aidé et ils ont été très gentils avec nous.

On attend avec impatience la Francophonie de l'année prochaine. Cette année on a appris des nouvelles choses, on a vécu des nouvelles expériences et on a passé des très bons moments. On est très contents !

**Élèves de FLE 1ère année ESO /
Alumnes de 1r d'ESO de l'optativa de
francès segona llengua estrangera.**

DELF junior et scolaire ! Nous aussi !

Quand on est en 4ème année ESO ou 1ère année BATX, on nous propose de nous présenter aux épreuves DELF. Au début on avait l'impression que ce serait trop difficile, mais après l'année scolaire, on a eu l'impression que c'était faisable. Maintenant on attend les résultats avec impatience le mois de juin, mais en tout cas on est très fiers d'avoir osé !

**Élèves de FLE 4ème année ESO et 1ère année
BATX / Alumnes de 4rt d'ESO i de 1r de BATX de
l'optativa de francès segona llengua estrangera.**

Opinió ▶▶

Conte avec moi

Fem persones! Aquest és el nostre repte!

Amb l'ajuda del Samuel Mountounmjou, professor de llengües camerunès i del seu projecte educatiu, ens servim de la llengua francesa per insistir en aquells valors que de vegades no tenen cabuda en el nostre dia a dia trepidant.

Ens en parlen els alumnes de FLE de 4rt d'ESO que ja tenen experiència amb aquesta activitat.

Quan ens van dir que aquest curs també podia venir el Samuel, vam estar molt contents. La primera paraula que ens va venir al cap va ser "A Ula ulà". Aquesta expressió ens l'explica sempre el Samuel i vol dir "explica'm, t'escolto".

I justament d'això van els contes africans que ens explica en francès. De la importància de ser pacients, de saber escolar, de respectar al proïisme, de creure en nosaltres, de no tenir por de defensar les nostres idees ni tampoc vergonya de expressar-nos davant els altres.

És una activitat d'una hora, intensa i què va més enllà de la llengua francesa. Ens sentim afortunats de poder-lo escoltar en la seva llengua i entendre'l!

Samuel, t'esperem amb molta il·lusió el curs vinent!

Élèves de FLE 4ème année ESO/ Alumnes de 4t d'ESO de l'optativa de francès, segona llengua estrangera.

Entrevista ▶▶

Abril Farrús

La Lleidatana Abril Farrús, alumna de 2n d'ESO de l'institut Joan Oró, ha estat convocada amb la selecció espanyola a la Copa d'Europa Juvenil de bloc a Curno (Itàlia) del 5 al 7 d'abril i a Soure (Portugal) del 20 al 21 d'abril.

Farrús, de tretze anys, és la primera lleidatana que disputarà una copa internacional d'escalada. Els bons resultats de l'any passat en la categoria sub-14 han estat claus per assolir aquesta proesa. Farrús va ser segona en la Copa d'Espanya i tercera en el Campionat d'Espanya de corda, a més de ser campiona al Campionat de Catalunya i Copa Catalana. També, va ser tercera a la Copa d'Espanya de dificultat.

M'agrada molt perquè em fa sentir lliure, jo soc qui està escalant

Quin tipus d'esport practiques?

Escalada, però hi ha tres modalitats, jo faig bloc i corda.

En què consisteix aquest esport?

L'objectiu és arribar el més amunt que puguis. I a partir de si has arribat més amunt o no tant, doncs sumes punts.

És un esport arriscat?

Sembla que sí perquè està molt alt, però realment hi ha seguretat, o sigui que no.

«Jo entreno al CFT21, perquè és el que més em va ajudar més a millorar»

Quan vas començar a escalar?

Com que els meus pares ja escalaven, jo des de petita ja vaig començar en aquest esport. Cap als sis anys em vaig apuntar a extraescolars d'escalada.

Quin és el lloc més llunyà on has anat per competir?

A Àustria.

Què fas per entrenar-te?

He practicat molt, fent l'esport en si, escalant. I també vaig al gimnàs; faig exercicis i entrenament amb l'equip, sobretot.

Quantes hores a la setmana entrenes?

Unes 17 a la setmana.

Has guanyat algun campionat?

Els de Catalunya, i a Espanya no he quedat primera, però sí segona, tercera...

Com et vas sentir quan et van convocar per la Selecció Catalana?

Molt contenta, no m'ho esperava.

Com us organitzeu les persones que voleu escalar?

Dins de l'escalada també hi ha clubs, tot i que sigui un esport individual. Jo entreno al CFT21, perquè és el que em va ajudar més a millorar. És amb el que entreno més, i m'agrada perquè hi ha molt companyerisme.

Què t'aporta l'escalada?

M'agrada molt perquè em fa sentir lliure, jo soc qui està escalant. No és com altres esports, com el bàsquet que t'estan dient tota l'estona "passa-li a..." En l'escalada, els entrenadors sí que t'ajuden, però a l'hora de competir no et poden dir res, llavors estàs tu sola, i pots fer el que tu vulguis, dintre de les normes de la competició.

Ha estat emocionant entrevistar una pionera de l'escalada, a més, del nostre institut. Gràcies. Abril, pel temps que ens has dedicat.

Entrevista feta per Bruna i Iris, 1r d'ESO

Jubilacions ▶▶

Xavier Sàez

Divertit, original, generós...

Gràcies per haver estat tan bon company, Xavier!

Marina Sorribes

Crític brillant i peculiar, però es fa estimar!

Noelia Escuer

I tu què en penses de la reflexió lingüística?

Una pregunta que ens ha unit durant aquests anys.

Gràcies de tot cor, Bruixot!

Blanca Comaposada

Estimat Xavier: entre moltes d'altres raons, et trobaré a faltar pel teu sentit de l'humor, sempre tan àcid, i especialment per la teva manera d'entendre i d'exercir aquesta professió nostra que tant t'estimes.

Jorge Gallego

Quan vaig arribar a l'institut recordo que vas ser el primer profe amb qui vaig parlar. Ara plegues i he compartit escenari amb tu a la teva darrera festa d'orles de batxillerat. Una gran fi de festa. Molta sort i a gaudir d'aquesta nova etapa, company. Salut!

Xavi Soler

Som diferents, però ens sentim a prop, sí. Ets únic, irrepètible, sensible... El més maco ha estat descobrir-te per riure amb tu!

Emma Carreras

Hi ha persones que, més que passar per la vida, la ballen i suen al so del seu batec infinit; de vegades suau, pausat i tranquil, altres fort, accelerat, intensament viu. És el que passa a mestres intel·ligents i sensibles com el Xavi, que tot el que fan, ho fan de veritat, de cor, des de dins. Tenir-los a la vora és alhora un luxe i un plaer, pel seu, suport, estima, clarividència i humor. Et trobarem a faltar, Sr. Sàez, però estem contentes de saber que seguiràs gaudint la vida com saps fer. :)

Sílvia Porter

Hi ha pardalets que volen i d'altres que es deixen emportar, hi han roses que no es poden desarrelar i d'altres que oloren a primavera; en totes elles recordaré que la vida d'aquells que són francs és el racó d'allò que m'emporto de tu, gràcies per formar part del meu tot.

Marta Aznar

Irònic, divertit, sensible ...Xavier, has deixat una empremta inesborrable en tots aquells que hem compartit estones amb tu. Et trobarem a faltar, no ho dubtis!

Imma Romero

Xavier Sàez, tants moments contraposats i compartits

I vas arribar a l'institut Joan Oró trepitjant fort, amb una personalitat ben marcada que també traspuava una sensibilitat entranyable. I aquest contrast et va fer mostrar-te autèntic des del primer moment.

El teu fort, la paraula. La paraula entesa com un art i com una arma. Una altra contradicció. I com en saps, podrit. Has jugat sempre amb el doble sentit, amb la càrrega de significat dels mots que sempre has sabut trobar com aquell orfebre que tria el millor material per construir la millor joia. La teva joia, dins l'aula. Has construït significat que l'alumnat ha après amb tu. Que diguin el que vulguin, no hi ha res com escoltar un discurs ben elaborat. Ho saps. Ho sabem. I hem escoltat el teu discurs, fort i clar, punyent i clarificador, analític i crític. Perquè és la teva filosofia de vida i el que has volgut transmetre a l'alumnat: que busquin la seva mirada, que no acotin el cap, que siguin crítics amb la norma establerta... Com tu has viscut aquesta etapa al nostre centre.

I el teu discurs eloqüent m'ha arribat amb to d'acidesa a estones, de dolçor en altres moments, de saviesa al cap i a la fi. Escoltar la teva veu i interpretar-la ha estat un joc lingüístic i emocional gratificant.

Em permetes que et parli de més contradiccions? La teva aparent seguretat es desploma quan algú malinterpreta els teus jocs lingüístics. "Lletja", per a tu, no és aquella joia mal feta, sense brillantor; hi ha encara algú que no t'ha entès? I som garses i bruixes. I ara qui ens ho dirà?

Un dia, de manera anònima però volgudament visible, escrivies que soc un contrapunt i un suport (més oposició). I així ens hem mirat, trobant la nostra complexitat i buscant les nostres diferències per respectar-les i complementar-nos. I sempre sempre ens hem respectat, i aquí he trobat en tu aquest contrapunt i aquest confort. Gràcies.

Pensar en tu és un exemple d'antitesi equilibrada, tot un oxímoron. Però el que és directe i sense contradicció és la idea que deixaràs un buit al nostre centre, al nostre departament i a les nostres aules.

Som aquí per quan vulguis que esclati la nostra rialla. Omple la vida de coses diferents i riques. Gaudeix.

Pilar de Cruz

Jubilacions ▶▶

Comiat d'un bon company

Jordi

Hola Jordi, em demanen que escrigui alguna cosa davant la teva decisió d'allunyar-te del centre i de la professió, almenys professionalment. La veritat és que coses a dir n'hauria de tenir, ja que crec que ets una de les persones amb qui he passat més temps en els últims vint-i dos anys, tret de la família. Però això em sona a comiat i a mi els comiats en general no se'm posen gaire bé. De tota manera alguna cosa hauré d'explicar, però, en tot cas, espero que facis algun forat en la teva agenda atapeïda que segur que seguiràs tenint, per veure'ns i petar la xerrada, sobre el Barça, l'esport en general, l'educació, els fills...

Recordo molt bé la nostra conjunta arribada al centre. Jo ja et coneixia, ja tenies un reconeixement dins el món esportiu lleidatà i, evidentment, de l'Inefc, ja que som d'aquella època en què pràcticament tot l'alumnat i professorat es coneixia, de vegades fins i tot s'arribaven a confondre els papers.

Però tornant a l'arribada, recordo perfectament la primera reunió entre els companys d'Educació Física que hi havia en aquell moment, el Josep Pons i nosaltres dos. Els tres arribàvem al centre, fruit del concurs de trasllats. Era un moment important, ja que just s'havia iniciat el primer curs del Grau Superior dels nous Cicles Formatius d'Activitat Física, creats feia molt poc temps pel Departament d'Educació (era l'inici de la família d'FP d'activitats físiques i esportives). La reunió va tenir algun moment tens i, en aquell instant, vaig pensar que ens ho passaríem bé, ja que els tres teníem molt clar a què havíem vingut. I, certament, crec que les expectatives s'han complert, has estat particip i en molts moments líder d'una tasca, que va començar aquell juliol del 2001 i que era convertir l'institut Joan Oró en un referent de l'educació en l'àmbit de l'Activitat Física i l'Esport. Tasca en la qual tot el professorat que ha passat pels Cicles i els EREE hi ha aportat el seu granet de sorra, però, evidentment, tu n'has estat un dels actors principals. I ho hem aconseguit sense gaire soroll, sense gaire màrqueting del que fan anar molts centres, sense gaires Fires i formats similars. El que sempre ens ha avalat són els mateixos alumnes que han passat pel centre i han acabat aprenent i gaudint durant els dos anys, i això sempre hem comentat que és la millor de les publicitats.

Evidentment més de vint anys donen per molts records. Sopars i últimes copes quan érem una mica més joves, moments surrealistes amb el Departament d'Educació, com aquell 21 de desembre (dia abans de les vacances de Nadal), crec del 2004, quan ens citen a direcció als dos, (Cap de Departament de la família d'Act. Físiques i coordinador d'FP en aquell moment) perquè venia una Cap de Servei i una Tècnica del Departament des de Barcelona, per explicar-nos el que era el Règim

Especial d'Esports. Ens comencen a explicar l'estructura, currículum, modalitats... I nosaltres, evidentment atents i interessats perquè suposava una nova fita en aquell propòsit inicial. I en acabar l'exposició mostrem el nostre interès i que evidentment ho engegaríem amb molt de gust i tan bé com poguéssim, el proper curs. En aquell moment ens interromp la Cap de Servei del Departament i ens diu "no, perdoneu, en tornar de les vacances de Nadal us dotarem amb mig professor, perquè vosaltres us allibereu d'algunes hores per organitzar-ho, ja que aquests ensenyaments s'han d'iniciar a principis de febrer". I així va ser, no a principis, però sí a finals de febrer i aquell curs es van iniciar els EREE al nostre centre. També em venen records d'alguna gala de fi de curs amb l'alumnat que acabava el seu pas pel cicles, fins i tot amb agraïments personals cap a la teva tasca. I em sap greu, però també recordo algun mal moment, com quan ens va deixar el nostre company Salvador. Però sempre hem intentat anar superant els reptes de la vida i del Departament com dius tu, parlant i intentant fer les coses el millor que sabem.

Bé, no vull estendre'm més, perquè qui ha fet el salt a l'escriptura ets tu, i jo sol voldria que marxessis del centre i sobretot del Departament d'Educació Física amb la idea que realment has aconseguit el propòsit inicial, de quan vam arribar aquell juliol. Sempre amb l'ajuda de tots i totes els que t'han envoltat dins el nostre departament i, evidentment, de la resta de l'Institut.

Per anar tancant i sense que soni a comiat, vull dir-te que em serà difícil trobar algú altre amb la complicitat que al llarg d'aquests anys hem tingut, amb la connexió que hem tingut envers el fet d'ensenyar, la visió de l'esport i concretament dels esports d'equip, el treball l'esport de base i moltes vegades en relació amb qüestions més privades com l'educació dels fills. També amb coses menys importants com el futbol o el bàsquet, el Barça o el Lleida. Al final sempre coses relacionades amb el món que des de molt joves crec que ens ha captivat com és l'esport i l'ensenyament d'aquest i els seus valors.

Finalment, espero que durant aquests anys hagis gaudit tant com jo de la feina, dels companys i companyes i, sobretot, de la nostra amistat, i tal com et deia al principi, desitjar-te que, a partir de setembre, gaudeixis molt de la nova etapa i quan no sàpigues què fer (que segur no serà així), que passis pel departament a veure'ns i poder així continuar alguna de les xerrades que segur no hem pogut acabar aquest fi de curs ja que el Departament d'Educació ha tornat a "liar-la" amb el currículum.

Fins aviat, Jordi.

Certamen literari ▶▶

El preu de la imaginació

Tot va començar amb una petita amistat. La Kira era una nena amb molta imaginació. Li encantava jugar que estava en altres dimensions, que muntava en dracs, que era una sirena... Ella fins i tot tenia un amic que es deia Galax. El Galax era un drac que, tal com deia la Kira, la protegia de tot el que li pogués fer mal. Mai ningú va veure el Galax, però la Kira deia que ella sí el podia veure!

Quan la Kira es va fer més gran, continuava sent amiga del Galax, però ja no jugava tant amb ell perquè li deien que tenia problemes mentals o se'n reien d'ella.

Ella no ho entenia. Per què li havien de fer aquestes coses? Ella només volia jugar! Tan dolent era tenir imaginació?

Un dia la Kira va portar un collaret a l'escola. Era una pedra rosa molt bonica que tenia des que era petita. Va sortir de casa recordant el que li va dir una nena que coneixia: "vigila que no et toquin la pedra o se't tornarà negra".

La Kira va anar a l'escola i quan va arribar va dir a les seves "amigues" que tinguessin cura de la pedra, ja que li agradava molt i no volia que es tornés negra.

Així van començar les classes, primer castellà i després anglès.

En acabar, com sempre, la Kira va entrar a la classe, però, abans que pogués donar la primera passa, dins va escoltar una veueta familiar:

-Sí, diu que és "màgica" i que, si la toques, es torna negra, ha, ha, ha- va dir la Sera. -Que matada! Està com un llum, ha, ha, ha- va dir el Xela.

La Kira no podia ni creure's el que estava passant, la seva "amiga" li havia explicat TOT als nens que se'n reien sempre d'ella.

La Kira va entrar mentre els altres nens se'n burlaven i se'n allunyaven.

En sortir al pati, tots estaven esperant-la, la van acorralar i van dir-li tantes coses que ja no pot recordar-se de la majoria. Li va lliscar una llàgrima per la galta i va marxar corrents al lavabo.

Es va tancar dins mentre els altres seguien fora donant cops a la porta del lavabo. Ella tremolava, plorava i esperava que algú sentís com els nens i nenes li cridaven. Van ser uns segons, però per ella van ser hores fins que un professor va sentir tot l'escàndol i va veure tota la situació.

Què va passar? Doncs els professors no hi van fer gaire, per no dir res. Li van comentar que per què no els havia informat que l'estaven molestant, entre altres preguntes sense cap mena de sentit.

I, a més, el Galax, va incomplir la seva promesa de protegir-la, però igualment encara són amics.

Tot va començar amb un amic i una pedra i va acabar amb un amic i una nena que va aprendre una lliçó que es va guardar com una cicatriu que recordaria tota la vida

Martina Villar

1r d'ESO

**Millor creació literària, categoria 1r/2n d'ESO,
modalitat llengua catalana**

Premi literari Agustí Ricart

Us presentem els guanyadors del nostre certamen literari.
Gaudiu-ne!

A la meva estimada

Estimada meva.

Com pots ser tan bonica? Com pots fer que tothom t'estimi? Com fas que tothom somrigui? Estimada meva, t'escriu aquesta carta perquè t'admiro, t'estimo i vull estar amb tu.

Amb un somriure fas que el sol brilli més, que els ocells cantin, i la gent balli.

I quan balles les flors creixen més de pressa i sembla que sigui primavera, encara que estigui plovent o nevant. Ho faria tot per ballar amb tu!

La teva bellesa sobrepassa l'estàndard i deixes tothom bocabadat. La teva cara pigada, els teus ulls verds esperança, i llavis corbats. Un petó teu equival a molta felicitat i il·luminació a l'existència d'un mateix. Ho faria tot per un petó teu!

Però no puc. Ja saps qui soc.

Quan ballo tothom fuig perquè el meu ritme només crea dolor i por. Quan la gent em veu, vol fugir i escapar, soc inevitable com tu! Però per què de mi fugen i de tu no? Per què em tenen por? No vull estar sol, vull un amic, un amant.

No tinc bellesa com tu, m'amago darrere una caputxa negra. Ningú em vol veure la cara, ningú s'atreveix a trobar qui realment soc. Els acullo amb estima i delicadesa, no volen quedar-se amb mi, ho entenc, però mai donen les gràcies.

Oh, estimada meva! Si us plau, ajuda'm a no quedar-me a la desgràcia i ajuda'ls a entendre que tu i jo som iguals. Que com tu pots portar alegria, també portes tristesa, i com jo porto dolor, també porto tranquil·litat. Però, al cap i a la fi, és més difícil acceptar el final que l'inici. És més difícil un cop saps que hi haurà un dia que tornaràs a ser pols.

Estimada meva, espero que em puguis ajudar. Espero que ho llegeixis i que acceptis venir a ballar amb mi un dia, quan vulguis.

Espero la teva resposta amb paciència, sempre t'espero. Atentament, La Mort. Escrivint a la meva estimada, La Vida.

Yaiza Cárdenas,
4t d'ESO

*Millor creació literària, categoria 3r/4t d'ESO,
modalitat llengua catalana*

Conta la història...

Un monstre aguaita el poble, desperta la por dels residents, en perill es troba una donzella noble sotmesa a un rescat per valents. El fi de la princesa s'atansava, quan apareix un cavaller prudent llest per lluitar valentament.

Mentre la història és cantada, una rosa vermella desitja ser donada, una noia anhela ser estimada, un drac no espera ser vençut per un príncep astut, astut i perdut en uns ulls muts. Fàcil és per al drac ser abatut amb l'ajut de l'amor pur.

Amb la sang de la batalla la rosa rep la seva arribada. Per un cavaller i la seva espasa, aquesta és regalada a una dona desitjada.

La llegenda reviu cada 23 d'abril, essent llegida en cada conte juvenil. Amb llibres i roses demostrem l'amor que sempre desitgem.

Eduard Ruiz
1r de batxillerat

*Millor creació literària, categoria batxillerat/
cicles formatius, modalitat llengua catalana*

Certamen literari ▶▶

The story of Mohamed

Hello! I'm Mohamed and I am going to tell you my story of how I arrived here in Spain. It's my story; but it could be someone else's story; some of them with a happy ending and some others without.

My parents are from Morocco and so am I. I went through many things to arrive here, in Spain. As you know, it is a long trip and it is not easy. I had to cross the Mediterranean Sea, and this is more difficult if you are a kid, as I was. To travel in the Mediterranean Sea, we needed a boat, but my family didn't have money to pay for it, because in Morocco the economic situation is pretty bad. We needed to find a person that had a boat, and this was not easy.

One day they asked their friend Amin. He said that his brother, Ibrahim, had one, so he phoned Ibrahim to ask if he could borrow his boat and he accepted. My parents were very happy because now we could travel in the Mediterranean.

The following day my father said that we could go to the harbour to go to Spain and my mother agreed. So, we went there. There were a lot of people in the harbour and they seem to be waiting for their boats. My parents started to search for our boat, and after half an hour we found it. And our trip to Spain started.

We knew that this was not easy but we had a positive mentality. We were hungry and we wanted water, but we were trying not to think about this. In the middle of the voyage, we saw a big ship a little far away. It was the Open Arms ship. We decided to start to shout in order to make them notice that we were there. They saw us and came closer to our boat to save us. In the ship of Open Arms, there were a lot of people from different countries that got saved before us. The people from Open Arms gave us food and water to help us. I also made a friend in the boat and we started to play and run. I was very happy. We continued our trip to Spain in the rescue boat of Open Arms. There were a lot of people helping us and they were very kind. They were very happy and we were also happy because we were saved from a possible death. We slept very well there, and we were lucky that there were no storms.

Finally, the day arrived. After 2 days in the sea, the volunteers of Open Arms announced to us that we had arrived in Spain. All the people started to shout and we were really happy! We finally did it! When we arrived, we phoned our family to tell them the good news: we made it! We arrived. Now we could have a better life, without wars and famine

Sergi Huguet

2n d'ESO

*Premi a la millor creació literària, categoria 1r/2n d'ESO,
modalitat llengües estrangeres*

Premi literari Agustí Ricart

Us presentem els guanyadors del nostre certamen literari.

Gaudiu-ne!

-Two unlucky soldiers-

Once upon a time, a long, long time ago, the vast majority of Earth was ruled by the Katz Empire. The ones who ruled over such an extensive territory were Emperor Aleksander and Empress Alina. The capital city, the place where the emperors lived, was called Kerch. That's where the protagonists of our story lived. Ivan and Evelyn Barrow worked as soldiers. Ivan was 24, tall, with blonde hair and brown eyes. His sister, Evelyn, was 27, around the same height as Ivan, and also brown-eyed but she was a brunette.

Every day they got up and followed the same routine: meet with the others and head off to wherever they had to patrol that day.

One day, the Barrow siblings were assigned to watch the house of a rich merchant. In hopes of gathering intelligence about a mafia group that had been striking in the city.

Once there, they found a good hiding spot and waited. After some time, they saw someone sneaking in through a window. Both siblings quickly followed the murderer. Inside the building, they cornered the assassin and... That was a girl! She wasn't too tall and had an ordinary appearance, good qualities to be a hitwoman. But the most surprising fact was that she appeared to be a teenager. What was a kid doing there? Ivan and Evelyn looked at each other with confusion. "Don't hurt me, please" Her voice was sweet. Evelyn hadn't finished thinking that when she and her brother were attacked by three other men. Without being given a chance to fight back, they were blindfolded and taken to the mafia base.

The first thing Ivan and Evelyn saw there was the "innocent" girl that had lured them into the trap. "Call me Vanilla, even though it's not my real name. You don't know me but, keep this in mind. I know everything." The girl looked much less innocent now. "Evelyn and Ivan Barrow, you came to the capital in hopes of finding a good job. You work as soldiers so I assume you were unlucky. I'm here to make an offer: join the mafia. Be our spies on the inside and help us kill the emperors. You will be generously rewarded." Ivan glanced at Vanilla, then looked back at her sister. It wasn't a bad offer. But what if they pretended to accept and then sold them to the emperors? Evelyn thought the same as him. She nodded her head slightly and Ivan turned Vanilla. "We accept, mafia girl".

As soon as they were free, they headed to the palace and explained everything to the captain. They went home feeling smart, heroic, and brave, for outsmarting the villains. That night, something woke up Evelyn. "Ivan?" she called, without response. The next thing she felt was a cool knife slicing her throat. "I said I know everything. You should've kept quiet." Said a sweet voice. The girl fled and left the siblings there, choking on their blood. The End.

Flors March
3r d'ESO

*Premi a la millor creació literària, categoria 3r/4t d'ESO,
modalitat llengües estrangeres*

Certamen literari ▶▶

Sauces Dorados

<<Querida Lily,

Sentimos de todo corazón el espantoso incidente causante de la muerte de tus progenitores. Nos vemos obligados a acogerte hasta que encontremos a alguien que se haga cargo de ti. Ven lo antes posible >>

Un escrito inesperado. Una carta encontrada en el buzón de mi casa aquella misma noche, recibida apenas después del accidente. Una tragedia que se me quedaría grabada por siempre jamás. La tragedia que nada ni nadie me haría olvidar. De alguna manera, intentaba encontrar al culpable de este mal, sin darme cuenta de que hay cosas que suceden sin que podamos hacer algo al respecto. O eso concluí...

No me apetecía ir con mis tíos. Eran unas personas distantes, casi desconocidas para mí. Nunca se habían preocupado por nadie de la familia. Esto me extrañó. ¿Qué los hacía cambiar de opinión?

Las hojas del camino crujían al ser pisadas por mis zapatos. Los retorcidos sauces predominaban en aquellos frondosos jardines donde las ramas dificultaban la visión del cielo. Unos metros más allá, se encontraba la mansión blanca de grandes dimensiones donde viviría durante la siguiente temporada, Sauces Dorados. Así lo denominaban. Sinceramente, era espeluznante. Las ventanas estaban abiertas y el cortinaje se movía al ritmo del viento. La noche era fría, muy fría.

Hice sonar el timbre tímidamente. Resonó un agudo y ensordecedor ruido por toda la vivienda. Unos pasos se acercaban apresuradamente a la entrada hasta que la puerta se abrió. Unas caras que vagamente reconocía, sacaron la cabeza con una falsa sonrisa. Sin duda, eran mis tíos.

La hora de cenar llegó. La mesa estaba puesta con variedad de alimentos. Aquella comida transcurrió con normalidad, hablando de cosas sin importancia. Aun así, decidieron sacar aquel tema del cual no quería hablar. Para mi sorpresa, me hicieron una pregunta. Una pregunta que me hizo sospechar. Ellos lo debían de haber notado. No me gustaban. Detrás de aquella aparente bondad, se escondía una oscuridad que nunca hubiera imaginado.

Cuando ya estaba acostada en la cama, una mano apareció. Una mano de cuatro dedos y medio. Una mano suficientemente grande para taparme la boca. Me faltaba el aire. Entré en pánico. Poco a poco la vista se me empezó a volver negra. En la inmensa oscuridad conseguí ver la última cosa. Aquella sonrisa falsa llena de malicia y malas intenciones. Inmediatamente la reconocí. Mi corazón se aceleraba a medida que pasaban los segundos. Un latido detrás de otro. Todo se quedó en silencio. Poco a poco, un pitido resonaba cada vez más fuerte. Y una luz me deslumbró. Mis ojos se abrieron súbitamente y me incorporé. Sudando, angustiada. Mi despertador estaba sonando sin cesar. Quizás todo había sido una desagradable y ridícula pesadilla.

Anduve descalza por el frío parquet del piso en busca de mis padres. No estaban, ni rastro.

Mientras los buscaba sin éxito por todo el edificio, se me ocurrió ir hasta el buzón. Me paré frente a él y descubrí algo en el fondo. Era una carta. Aquella detestable carta.

Premi a la millor creació literària, 1r i 2n d'ESO, modalitat llengua castellana

Nahia Nausía
2n d'ESO

Premi literari Agustí Ricart

Us presentem els guanyadors del nostre certamen literari.
Gaudiu-ne!

Mi amigo Belial

Belial fue un amigo, nunca grande, pero un amigo después de todo. Cuando me enteré de su muerte lo único que pude decir fue: "se lo merecía". No es algo bonito que decirle a un amigo, pero tanto él como yo sabemos que es verdad. Hace 20 años lo conocí, estaba en un bar a las tantas de la noche cuando el chico de al lado me pregunta si alguna vez había hablado con el diablo, me hizo gracia su comentario así que le seguí el juego, al final de la noche acabamos hechos uña y carne. En ese entonces ni me imaginaba de lo que sería capaz.

Un mes y medio después, me invitó a su casa, no creo que haya visto lugar más espantoso en mi vida. Paredes pintadas de rojo con bodegones de artistas amateurs, sofás puestos mirando hacia la pared, sillas con las patas en forma de cuervos, retretes que tapaban la puerta de la ducha... Pero lo más horroroso era su habitación: una cama diminuta con sábanas viejas con estampado de flores, con al lado un trono negro super detallado, nada más, solo dos objetos.

Dejando sus extrañas aficiones de lado, seguimos siendo bastante amigos. Quedábamos de vez en cuando para charlar o irnos de copas, hasta que un día algo terrible ocurrió.

Mientras estábamos en un bar a las afueras, se acercó a Belial un hombre alto y hermoso, de cabellera rubia plateada, con la mirada de un zorro, o más bien un gato, y una sonrisa que aunque era sincera, te daba escalofríos al verla. Se miraron durante un rato y salieron sin mediar palabra. Cuando volvió Belial, venía con las manos, la boca y la camiseta manchadas de sangre. Tardé unos segundos en darme cuenta de que esa sangre no era suya. Todos en el bar estaban en shock, yo incluido, sin mostrar interés alguno, Belial se bebió lo que le quedaba en la copa y se fue.

No fue hasta hoy que supe más de él. De hecho ha sido hoy el día donde he descubierto que Belial no era su nombre real, sino Marcos. Extraño, que nunca se me pasase por la cabeza, supongo que con lo raro que era él, no me sorprendía. Lo he buscado, de donde venía el nombre Belial. Belial es el señor de la corrupción, el orgullo y la arrogancia, y a su vez uno de los príncipes del infierno. Irónico que él mismo se pusiese ese apodo, no? Como si se catalogase como un monstruo desde el principio. Algo hizo, no se el que, pero ambos sabemos que algo horrible sin duda.

Antes de que le pasemos el turno al siguiente invitado en este funeral, quiero remarcar, para que todos los aquí presente se fijen, que en el pecho de el muerto no hay marca alguna de cortes ni heridas, pero aun así los forenses no han encontrado corazón alguno.

Mateo Lorente
4t d'ESO

*Premi a la millor creació literària, 3r i 4t d'ESO,
modalitat llengua castellana*

Extraordinaris ▶▶

Alguns ja acabeu una etapa i ara toca comencar-ne una de nova!

4t ESO

Extraordinaris ▶▶

Extraordinaris ▶▶

Batxillerat

CFGM
Guia en el Medi Natural
i de Temps de Lleure

Cicles

Extraordinaris ▶▶

**Cicle Inicial
de Salvament
i Socorrisme**

**Enhorabona i...
Bona sort a
tots i a totes!**

**Tècnic
d'esport
en Futbol**

**CFGSa
Ensenyament
i Animació
Socioesportiva**

**CFGS
Condicionament Físic**

Cicles

Què es pot estudiar al JOAN ORÓ?

ESO

Estudis postobligatoris

Batxillerat

- Ciències i tecnologia
- Humanitats i ciències socials

Doble titulació

- Batxillerat i ensenyaments esportius
 - Batxillerat + Futbol
- Batxillerat + Salvament i Socorrisme

Formació professional

Activitats físiques i esportives

GRAU MITJÀ:

- Guia en el Medi Natural i de Temps de Lleure

GRAU SUPERIOR:

- Condicionament Físic
- Ensenyament i Animació Socioesportiva

Ensenyaments esportius

GRAU MITJÀ:

- Salvament i Socorrisme
 - Futbol i futbol sala